

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 450/2023
11.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Горана Младеновић и Петра Бајића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Бајића, адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 245/21 од 27.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 34/23 од 13.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Бајића, адвоката Жељка Санковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 245/21 од 27.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 34/23 од 13.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 245/21 од 27.10.2022. године, окривљени Горан Младеновић и Петар Бајић оглашени су кривим да су извршили у саизвршилаштву кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора и то окривљени Горан Младеновић на казну зтавора у трајању од пет година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 30.01.2021. године до 27.10.2022. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.10.2022.године, а која има трајати до упућивања осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, окривљени Петар Бајић је осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 30.01.2021. године до 14.12.2021. године, као и време проведено у притвору од 25.03.2022. године до 27.10.2022. године, те време проведено на мери забране напуштања стана од 27.10.2022.године, а која има трајати до упућивања осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Окривљенима је на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ изречена мера безбедности одузимања

опојне дроге cannabis у количини од 36.676,90 грама нето масе од окр. Горана Младеновића и 5 пакета укупне нето масе 5.006,61 грам, као предмета извршења кривичног дела, а која опојна дрога се има уништити.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 34/23 од 13.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног Горана Младеновића, браниоца окривљеног Горана Младеновића и браниоца окривљеног Петра Бајића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Петра Бајића, адвокат Жељко Санковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 14. КЗ и члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, као и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, док из образложења произилази повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став. 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из образложења захтева за заштиту законитости произилази да бранилац окривљеног Петра Бајића правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Бранилац у захтеву истиче да у конкретном случају изрека првостепене пресуде не садржи елемент бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, односно у изреци пресуде недостаје - „неовлашћено“ држање опојне дроге ради продаје, на који начин су повређене одредбе члана 14. КЗ. Бранилац истиче у захтеву да се радња која је окривљеном Петру Бајићу стављена на терет не може правно квалификовати као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика прописано је да ће се казнити лице које неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на

други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, прописано је да је забрањена производња, промет и употреба психоактивних контролисаних супстанци, као и достава психоактивних контролисаних супстанци и биљака из којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце, осим под условима прописаним овим законом, док је ставом 3. одређено да се на производњу, промет, употребу и доставу психоактивних контролисаних супстанци из става 1. овог члана, примењују прописи којима се уређују кривична дела.

Одредбом члана 58. став 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, прописано је да је забрањено гајење биљака из којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце, као и њихов промет и поседовање, осим под условима прописаним тим законом и прописима донетим за спровођење тог закона. Тачком 1. става 2. истог члана, одређено је да је забрањено гајење врста и варијетета конопље рода *cannabis* који могу садржати више од 0,3% супстанце из групе тетрахидроканабинола (ТХЦ), док је ставом 3. одређено да се на забрану из става 2. тог члана примењују прописи којима се уређују кривична дела.

У наведеним прописима јасно је означена забрана гајења, поседовања и стављања у промет врсте и варијетета конопље (*cannabis*) који могу садржавати више од 0,3% супстанце из групе ТХЦ, (а која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл.гласник РС“ бр.38/19 од 31.05.2019. године) и то на листи један под бројем 47 и на листи два под бројем 9), физичким лицима, из чега следи и јасан закључак да физичка лица нису овлашћена ни за гајење нити за стављање у промет психоактивних супстанци које су предмет Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци.

У изреци првостепене пресуде наведено је да су окривљени Горан Младеновић и Петар Бајић „дана 30.01.2021. године, по заједничком претходном договору, држали ради продаје супстанце које су проглашене за опојне дроге - марихуану (канабис) чији је ТХЦ преко 0,3% у укупној количини од 41 килограм и 683,51 грама, која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл.гласник РС“ бр.38/19 од 31.05.2019.године), на тај начин што су наведеног дана дошли до гараже у Улици ..., која је власништво АА, ... окр. Бајића, а коју користи окр. Петар Бајић, заједно ушли у гаражу и из ње у ауто „...“ рег.ознака ... утоварили две велике платнене торбе у којима се налазило 13 ПВЦ пакета са марихуаном са укупно 36 килограма и 676,9 грама марихуане...“, при чему су били урачунљиви, свесни свог дела чије извршење су хтели, уз свест о забрањености дела.

У конкретном случају, у изреци првостепене пресуде, описани су субјективни и објективни елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а описан је и елемент противправности кривичног дела, односно свест окривљеног о забрањености дела. Изостављање речи „неовлашћено“, која се односи на држање ради продаје марихуане (*cannabis*) чији је ТХЦ преко 0,3%, из описа радње кривичног дела, не доводи у питање постојање елемената кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ. Ово имајући у виду да се наведена супстанца - *cannabis* налази на списку психоактивних контролисаних

супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл.гласник РС“ број 38/19 од 31.05.2019.године) чији је промет и поседовање забрањен физичким лицима, а који пропис је цитиран у изреци наведене првостепене пресуде, па се, када су у питању физичка лица подразумева да је њихово држање неовлашћено, због чега изостанак термина „неовлашћено“ не значи и изостанак противправности, како се неосновано у захтеву за заштиту законитости наводи.

По налажењу Врховног суда, описане радње, које је окривљени Петар Бајић предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела из члана 246. став 1.КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У осталом делу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да је изрека пресуде неразумљива, па како одредбом члана 485 став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, то се Врховни суд у разматрање исте није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Бајића, адвоката Жељка Санковића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић